

РЕШЕНИЕ

№ 2854

гр. София, 27.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 04.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **1495** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано във връзка с протоколно определение от 07.02.2023 г. по адм. д. № 1167/2022 г. по описа на Административен съд София - област, с което делото е изпратено по подсъдност на АССГ.

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 32, ал. 4 от Закона за опазване на селскостопанското имущество (ЗОСИ)

Образувано е по жалба на Н. Н. Б. срещу отказ на кмета на [община] за издаване на разрешително по чл. 32 ЗОСИ, обективирано в писмо изх. № 9400-2990-(1)/26.10.2022 г.

В жалбата се съдържат оплаквания за нарушение на материалния закон, тъй като липсва изискване издаването на разрешително по чл. 32, ал. 3 ЗОСИ да е подчинено в зависимост от административния капацитет и възможности на общината, както и че отказът не е съобразен със ЗМДВИП.

С писмени бележки на процесуалния представител на жалбоподателя се преповтарят оплакванията, направени в жалбата.

Ответната страна - кметът на [община], чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата. Акцентира, не са налице крайно уважителни причини, налагащи отсичане на голям брой дървесна растителност.

Административен съд София - град, след като обсъди прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от

фактическа страна:

Административното производство пред органа е започнало с подаването на заявление вх. № 9400-2990/04.10.2022 г. на Н. Н. Б., с което от кмета на [община] се иска издаването на разрешение за отсичане на над 5 броя дървета.

В заявлението се конкретизира искане за издаване на разрешително за почистване на самозалесил се терен чрез издаване на разрешение за отсичане на около 1800 броя дървета и саморасли храсти, равняващи се приблизително на 300 куб. м., в земеделска земя в местност „Мечкарите“, в землището на [населено място], [община], за който имот заявителят притежава документ за собственост (НА № 35/26.10.2018 г.) и скица. Посочено е, че самораслите дървета и храсти пречат за обработване на земята съобразно нейното предназначение.

Към заявлението е приложен протокол за проверка на поземлени имоти №№ 036115, 036116 и 036086, намиращи се в землището на [населено място], [община], която е извършена от комисия, назначена по чл. 84, ал. 3 ЗГ. Дадено е предложение на директора на РДГ – С. да издаде предписание на жалбоподателя за почистване на частта от имотите (нямаща характеристиките на гора) от дървесна и храстова растителност, за което да се поиска издаването на разрешително по чл. 32, ал. 3 ЗОСИ. Към заявлението е приложено писмо рег. № РДГ-14-8996/05.11.2019 г. на директора на РДГ – С., с което на основание чл. 84, ал. 6 ЗГ Н. Н. Б. е задължен да почисти частта от горепосочените имоти от дървесна и храстова растителност в срок от три години, считано от 14.10.2019 г., за което да се представи препис на издаденото разрешително по чл. 32, ал. 3 ЗОСИ.

Заедно със заявлението е представен НА № 35/26.10.2018 г., установяващ собствеността на заявителя върху имотите, в които се намира исканата за премахване дървесна и храстова растителност. Допълнително е приложена скица за местоположението на поземлените имоти.

По преписката е налична Заповед № 3-95/13.02.2020 г. на кмета на [община], с която е определен служител в отдел „Опазване и осигуряване на обществения ред“ („ОООР“) към общинска администрация – П., който да извърши маркиране на стоящата и добитата дървесина в извън горската територия в общината.

Съставено е становище от служител в отдел „ОООР“ към [община], с който посочва, че не е извършил маркиране на растителност във връзка с подаденото заявление на жалбоподателя, тъй като попада в горска територия. В тази връзка е пояснено, че е оправомощен да извършва маркиране на растителност единствено в имоти, които не попадат в горска територия. Допълнително е изложено становище за невъзможност за маркиране на растителност по повод други издадени разрешителни за отсичане на дървета.

Последвало е изпращане на писмо изх. № 9400-2990-(1)/26.10.2022 г. от кмета на [община], с което на жалбоподателя е отказано издаването на разрешително за почистване на поземлен имот с идентификатор 54170.36.116 по КККР на [населено място], [община], по повод подаденото заявление вх. № 9400-2990/04.10.2022 г.

В мотивите на акта е отразено, че отсичането на 1800 броя дървета изисква наличие на голям административен капацитет, както и технологично време за обследване на терена и маркиране, сориментиране и кубирание на дървесина. Отражено е, че не може да бъде спазен даденият в писмо рег. № РДГ-14-8996/05.11.2019 г. на директора на РДГ – С. тригодишен срок (изтичащ на 14.10.2022 г.) за почистване на имота.

В съдебно заседание е представено разписание на длъжностите в общинската

администрация на [населено място], според което липсва разкрит щат за длъжност „Началник управление земеделие“.

При така установените факти, Административен съд София-град достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена в срок, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт и от активно легитимирано лице, адресат на акта.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Според чл. 146, вр. чл. 168 АПК съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – кметът на [община]. Съгласно чл. 32, ал. 3 ЗОСИ разрешение за отсичане и изкореняване на повече от пет дървета се дава от началника на управление „Земеделие“ при общинската администрация.

По делото се установи, че в структурата на общинската администрация на [населено място] липсва изискуемата по закон длъжност началник управление „Земеделие“. В тази връзка по постъпилото редовно заявление по чл. 32, ал. 3 ЗОСОИ следва да се произнесе кметът на общината, предвид законовото му правомощие, визирано в чл. 8, ал. 1 ЗОСИ, отнасящо се за организация, ръководство и контрол по опазването на селскостопанското имущество на територията на общината. Това е така, тъй като вътрешна организация на общинската администрация (обособяването на съответните отдели и управления и/или разпределяне на съответните функции и компетентности между служителите на общината) не може да доведе до неразглеждане на подаденото заявление. В този смисъл е Решение № 10115 от 01.10.2015 г. по адм. д. № 5274/2015 на Върховния административен съд.

Актът отговаря по форма на общите правила по чл. 59, ал. 2 АПК, доколкото от изложените мотиви може да се изведе волята на органа.

Допуснати са съществени нарушения на административнопроизводствени правила, тъй като органът въобще не е изяснил релевантните факти и обстоятелства, които са от значение за правилното прилагане на материалния закон.

Съгласно чл. 32, ал. 2 ЗОСИ разрешение за отсичане и изкореняване на повече от пет дървета се дава от началника на управление „Земеделие“ при общинската администрация въз основа на писмена молба и при наличие на крайно уважителни причини. Това означава, че органът е задължен да изясни дали посочените в заявлението факти и обстоятелства обосновават наличието на крайно уважителни причини. От мотивите на акта се установява, че отказът е издаден поради обстоятелството, че големият брой дървета изисква наличие на голям административен капацитет, технологично време за обследване на терена и маркиране, сориментиране и кубирание на дървесина, както и че не може да бъде спазен даденият срок от директора на РДГ – С.. В случая административният капацитет и възможности на общината не са и не могат да бъдат уважителни причини по смисъла на чл. 32, ал. 3 ЗОСИ, а още по – малко основание за постановяване на отказ за издаване на разрешително. Органът е обсъждал и анализирал факти (своите административни възможности), които не са част от основанието за издаване на исканото разрешително. Ирелевантно обсъжданото в акта обстоятелство за

спазването, респ. неспазването на даден срок на жалбоподателя от друг орган, т. е. същото не следва да се обсъжда при преценката дали да се издаде разрешително. Следва да се отбележи, че съдът не може да замести преценката на органа за наличието или липсата на крайно уважителни причини, тъй като неговите правомощия са свързани с осъществяване на съдебен контрол на вече извършената преценка от органа, а такава липсва в случая.

Горното налага извод, че органът не е изяснил релевантните факти и обстоятелства, които са от значение за правилното прилагане на материалния закон. В тази връзка жалбата е основателна, поради което на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК следва да се отмени оспорвания отказ. Преписката следва да се върне на органа, който в 14 – дневен срок да се произнесе по заявлението (да издаде разрешително или да откаже неговото издаване), като извърши преценка дали посочените от заявителя факти и обстоятелства представляват крайно уважителни причини за отсичане на дървесната растителност.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 АПК жалбоподателят има право на разноски, които са в размер на 10 лева за заплатена държавна такса.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказ на кмета на [община] за издаването на разрешително за почистване на поземлен имот по подаденото заявление вх. № 9400-2990/04.10.2022 г. на Н. Н. Б., който е обективизиран в писмо изх. № 9400-2990-(1)/26.10.2022 г. на кмета на [община].

ВРЪЩА преписката на административния орган за произнасяне в 14 – дневен срок по заявлението на Н. Н. Б. съобразно дадените разяснения в мотивите на съдебния акт.

ОСЪЖДА [община] да заплати на Н. Н. Б. сумата в размер на 10 лева, представляваща направени по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: